

РЕШЕНИЕ

№ 657

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разглежда дело номер **7801** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. срещу решение от 22.02.2013 година, постановено по н.а.х.д. № 13671 по описа на СРС за 2012 година, 4-ти състав, с което е отменено наказателно постановление №23-2305087 от 02.05.2012 година на директора на Дирекция ”Инспекция по труда – Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. ал. 1 от КТ за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ е наложена на [фирма] имуществена санкция в размер на 2500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено в явно противоречие с процесуалноправния закон. Твърди се, че СРС неправилно е приел, че за органите на Дирекция ”Инспекция по труда – Софийска област” е бил изначално ясен момента на извършване на нарушението, тъй като е било дадено предписание с краен срок на изпълнение. Излага твърдение, че всички преклузивни срокове по чл. 34 от ЗАНН са спазени и срокът на съставяне на акта за установяване на административно нарушение започва да тече от момента на установяване на нарушителя. Иска се отмяна на решението и постановяване на съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът - Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът по касация – [фирма], редовно призван, не изпраща представител, не представя становище по касационната жалба.

Представителят на СГП - прокурор Никова, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление № 23-2305087/02.05.2012 година, издадено от директора на Дирекция ”Инспекция по труда – Софийска област”, на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 вр. ал. 1 от КТ за нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за това, че дружеството в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнило даденото на основание чл. 404, ал.1 от КТ задължително предписание № 1, а именно „при сключване на срочни трудови договори на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ да се гарантира правото на предизвестие в размер на 3 месеца съгласно чл. 326, ал. 2, изречение трето от КТ”. Това предписание е дадено с протокол от извършена проверка № 1863, връчен на 26.07.2011г., като срокът за изпълнение на даденото предписание е бил 27.07.2011г. На 07.02.2012г., 13.02.2012г. и 20.02.2012г. е извършена проверка от контролните органи, при която е установено, че предписанието не е изпълнено. За нарушението бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 20.02.2012г. и издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установените факти въз основа на доказателствата по делото, включително показанията на свидетеля - актосъставителката Ж. П., първоинстанционният съд е обосновал извод за незаконосъобразност на наказателното постановление поради допуснато съществено процесуално нарушение от административнонаказващия орган. Съдът е приел, че от момента на изтичане на срока за изпълнение на предписанието на 27.07.2011г., извършеното нарушение и нарушителят са били известни и от този момент започва да тече 3 - месечния срок по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административнонаказателното производство. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 20.02.2012г. Като е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, СРС е отменил наказателното постановление.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на първоинстанционния съд, водещи до отмяна на наказателното постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Съгласно Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС – т. 2, тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно-наказващ орган.

Действително, срокът за изпълнение на задължителното предписание е изтекъл на 27.07.2011г. Неизпълнението му съставлява нарушение на разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ като с оглед определения срок, нарушението е извършено на 28.07.2011г., към която дата, обаче нарушението не е открито. Същото е установено при извършената проверка, започнала на 07.02.2012 г. и приключила на 20.02.2012г., за която е съставен протокол за извършена проверка, приобщен към доказателствата по делото. Актът за установяване на административното нарушение е съставен на същата дата - 20.02.2012г., т.е. в законоустановения тримесечен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН от откриване на нарушителя.

Доколкото районният съд не се е произнесъл по съществото на спора, настоящата инстанция не може да осъществи контрол, относно правилността на решението и дали същото съответства на приложимия материален закон. Констатираният порок на обжалваното решение обуславя наличието на отменително основание - съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. В този случай обжалваното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, при съобразяване с дадените указания.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК Административен съд София-град, XIV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 22.02.2013 година, постановено по н.а.х.д. № 13671 по описа на СРС за 2012 година, 4-ти състав

ВРЪЩА делото за новото му разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.